

Gastrochilus japonicus (Makino) Schltr.

Synoniemen:

- *Gastrochilus somae* Hay
- *Saccolabium somae* Hay

Vindplaats:

In de bergbossen van Taiwan (Formosa) op hoogten van 800-1100 meter. Het geslacht *Gastrochilus* met ruim 15 soorten heeft een verspreidingsgebied dat zich uitstrekt van Zuid-Japan over de landen Thailand, Burma, India, Malakka en Indonesië. Sommige soorten zijn nog steeds onder de foutieve, reeds lang achterhaalde naam *Saccolabium* bekend.

Omschrijving:

Het zijn epifieten zonder pseudobulben, monopodiaal groeiend d.w.z. zij hebben geen wortelstok. Ze zijn wat uiterlijk betreft te vergelijken met bijv. *Phalaenopsis*. Wel een iets meer gedrongen plant.

Het blad is kort, leerachtig, donkergroen met een stomp uiteinde, ca. 10 cm lang en 2 a 2½ cm breed. Gezonde planten hebben 6-8 bladeren. De bloemstengel ontspruit in het voorjaar uit een bladoksel en blijft vrij kort. De licht welriekende bloemetjes vormen een tros, zijn niet groot maar meestal wel rijk in aantal. De sepalen en petalen zijn mooi geel van kleur. De zakvormige witte lip heeft een karmijnrode vlek op de basis en een gele vlek aan de voorzijde met een witte rand. De bloeiduur varieert van 1 tot 2 weken, vaak afhankelijk van de temperatuur. Door de stugge structuur van de bloemetjes lenen ze zich goed voor een corsage.



Foto: J.Lodewijk



Tekening J.Lodewijk

Cultuur:

Een plant voor een gematigde- tot warmgematigde plaats in de halfschaduw.

Het kweken op een varenblokje of stammetje, waarbij een plukje veenmos in de omgeving van de wortels wordt bijgebonden valt te prefereren boven potcultuur. Dit laatste kan technisch zeker wel, maar heeft het nadeel dat de bloemtros nauwelijks over de rand van de pot komt aangezien de stengel zo kort is.

Bovendien heeft de bloemstengel de neiging onder de bladeren te groeien zodat de tros mooier tot zijn recht komt als de plant op een blokje wordt gekweekt of bijv.

in een klein mandje.

In de groeitijd, gedurende het voorjaar en de zomer, wordt de plant normaal behandeld zoals *Phalaenopsis*.

Zoals bij zovele orchideeën het geval is kan hier ook bemesting door middel van vloeibare mest bij het gieten alleen in de groeiperiode een gunstige invloed hebben, mits tussentijds zeker 2 gietingen met zuiver regenwater plaats vinden. Dit ter voorkoming van hoge concentraties ingedampte meststoffen.

Na de groei in de nazomer of in de herfst volgt een periode waarbij de plant veel minder water mag hebben en koeler moet hangen. Met de nevelspuit kan worden voorkomen dat het blad gaat verschrompelen.

Of men deze plant in de huiskamer of in een serre tot bloei kan brengen is, in het algemeen gesproken, een moeilijke opgave. Zijn de plaatselijke omstandigheden hiervoor gunstig dan valt het te proberen.

augustus 1977